

France

With respect to children, the principle of gender equality is enshrined in virtually all statutes in France, a country with a civil law tradition. In recent years, France has undertaken a significant reform of its family law. While seeking to consider more effectively the diversity of family situations, the notions of "parental responsibility" and "parental authority" are central in its recent family law reforms which seek to *"humanize and pacify divorce proceedings, in order to provide parents with better support and to create conditions for an organization responsible for the consequences of the parents' separation for the children."*

Law No. 2002-305 concerning parental authority, introduced in 2002, has been adopted by the French National Assembly. The new legislation clearly seeks to promote the active participation of fathers in the lives of their children, especially after parental separation. The law states, "Parents have more than just responsibilities; they also have a 'duty of requirement' in regard to their children, to enable the children to become socialized. Devaluing this duty would be to weaken the meaning of the parental relationship." In other words, parents' rights are needed to enable them to carry out their responsibilities successfully. The French Civil Code encourages parents to agree on an "alternating residence" solution and grants the power for the Court to impose such a solution. French law does not contain any legal presumption, yet the new law formally recognizes shared parenting as "alternating residence for the child after separation or divorce." The new law favors this mode of post separation family organization. Parental authority is exercised jointly and the child resides with both parents on an alternating basis. In the words of the Dekeuwer- Défossez Commission, which concludes that the new legislation avoids one parent's rights being opposed to the other's, "Taking the child rather than the parents as the starting point, the text establishes the child's right to be raised by both parents and to preserve personal relations with each of them." The new law also applies the principle of joint parenthood in cases of parental relocation of residence. In sum, parental authority and the responsibility of state institutions to respect that authority are key ingredients of this unique and reportedly successful shared parental responsibility approach to child custody after separation and divorce. France was also the site of the Langeac Declaration of family rights and equal parenting, signed in 1999 by parents' group representatives from around the world. The declaration emphasizes that equal parenting laws should not be lengthy, intricate or inaccessible to parents and children.

Franța

În ceea ce privește copiii, principiul egalității de gen este consacrat în aproape toate legile din Franța, o țară cu o tradiție de drept civil. În ultimii ani, Franța a întreprins o reformă importantă a dreptului familiei sale. În timp ce caută să ia în considerare mai eficient diversitatea de situații familiale, noțiunile de "responsabilitate părintească" și "autoritate părintească" sunt centrale în reformele sale recente privitoare la dreptul al familiei și care încearcă să *"umanizeze și pacifice acțiunea de divorț, în scopul de a oferi părinților, un sprijin mai bun și care să creeze condiții pentru o organizare familială care să evite riscul separării părinților de copiii lor."*

Legea nr 2002-305 privitoare la autoritatea părintească, introdusă în anul 2002, a fost adoptată de către Adunarea Națională a Franței. Este clar că noua legislație urmărește să promoveze participarea activă a taților în viața copiilor lor, mai ales după separarea părinților. Legea prevede, *"Părinții au mai mult decât doar responsabilități, ei au, de asemenea, o îndatorire primordială, în ceea ce privește copiii lor, aceea de a permite copiilor să socializeze. Devalorizarea acestei îndatoriri primordiale ar slăbi sensul relației copilului"*. Cu alte cuvinte, drepturile părinților sunt necesare pentru a le permite să își îndeplinească responsabilitățile lor cu succes. Codul civil francez încurajează părinții să ajungă la o înțelegere de tip *"reședință alternantă"* și acordă putere instanțelor de tutelă să impună o astfel de soluție. Legislația franceză nu conține nici o prezumție legală, dar noua lege recunoaște în mod oficial custodia comună fizică prin faptul că recunoaște *"reședință alternantă"*. Noua lege favorizează acest mod de organizare a familiei după separare. Autoritatea părintească se exercită în comun și copilul locuiește cu ambii părinți pe bază de alternativă. Vom cita cuvintele Comisiei Dekeuwer-Défossez, care concluzionează că noua legislație evită ca drepturile unui părinte să fie opuse celui alt: *"Privind din perspectiva copilului, mai degrabă decât din cea a părinților, textul stabilește copilului dreptul de a fi crescut de către ambii părinți și de a menține relații personale cu fiecare dintre ei"*. Noua lege aplică, de asemenea, principiul de custodie comune în cazul schimbării reședinței copilului [la distanțe care fac imposibilă reședința alternantă]. În concluzie, autoritatea părintească și responsabilitatea instituțiilor statului de a respecta această autoritate sunt ingredientele cheie ale acestei abordări singulare, dar despre care se raportează a fi de mare succes, în implementarea răspunderii părintești comune pentru copil, după separarea sau divorțul părinților. Franța a fost, de asemenea, sediul Declarației Langeac cu privire la drepturile familiei și egalitatea între părinți, document semnat în 1999 de către reprezentanții grupului de către un grup de părinți din întreaga lume. Declarația subliniază că legile privitoare la egalitatea părintească nu ar trebui să fie lungi, complicate ori inaccesibile pentru părinți și copii.